

27 martie – Zina Mondială a Teatrului Mesajul internațional 2007

Era în timpul primilor ani de școală când am devenit fascinat de teatru, această lume fermecată care mă captivează și acum.

Începutul a fost banal, o experiență obișnuită văzută de mine ca o activitate extracurriculară de îmbogățire a minții și spiritului. S-a dovedit a fi mai mult decât atât, atunci când m-am implicat serios, ca autor, actor și regizor, într-o producție teatrală. Îmi amintesc că a fost o piesă politică al cărei subiect a înfuriat autoritățile momentului. Totul a fost confiscat, iar teatrul a fost închis chiar sub privirile mele. Dar spiritul teatrului nu a putut fi zdrobit de bocancii grei ai soldaților înarmați. A căutat refugiu și s-a înrădăcinat în adâncurile ființei mele. Atunci am înțeles adevărata forță a Teatrului, imensa sa putere, mai ales față de cei care nu tolerează opiniile celorlalți și am înțeles rolul extrem de important pe care îl poate juca în viața națiunilor. În acele momente, adevărata esență a teatrului a devenit evidentă pentru mine în cel mai profund mod, am devenit absolut convins de puternica influență pe care teatrul o poate avea asupra vieților diferitelor națiuni, mai ales asupra celor care nu pot tolera opoziția sau diferențele de opinie.

Puterea și spiritul teatrului s-au înrădăcinat tot mai adânc în conștiința mea de-a lungul anilor petrecuți la Universitatea din Cairo. Am citit cu aviditate aproape tot ce s-a scris despre teatru și am văzut cele mai diverse spectacole. Această sete de cunoaștere s-a accentuat de-a lungul anilor următori, eu continuând să explorez ultimele descoperiri din lumea teatrului.

În lecturile mele despre teatru, începând de la anticii greci și până în prezent, am devenit tot mai conștient de magia care sălășluiește în numeroasele lumi ale teatrului. Prin ea teatrul pătrunde în profunzimile sufletului uman și dezvăluie comorile ascunse specifice spiritului omenesc. Toate acestea au întărit neștrămutata mea credință în puterea teatrului ca instrument de apropiere a oamenilor și că omul poate prin teatru să acopere lumea cu dragoste și pace, că se pot deschide orizonturi noi către un dialog între națiuni, fără diferențe de rasă, culoare sau credință. Am înțeles astfel, că binele unește ființele umane

în timp ce răul le dezbină. Dacă teatrul are la bază lupta dintre bine și rău, natura umană tinde adeseori către bine asumându-și această direcție.

Războaiele care au adus suferință omenirii din timpuri străvechi au fost întotdeauna motivate de instincte malefice care pur și simplu nu recunosc frumusețea. Și frumusețea, în esența, ei nu se regăsește în nicio altă artă ca în teatru. Pentru că teatrul reunește toate „artele frumoase“. Cel care nu prețuiește frumusețea nu poate prețui viața; și teatrul înseamnă viață.

Câtă nevoie avem acum să denunțăm toate războaiele absurde, în toate formele lor și divergențele dogmatice care provoacă, în absența unei frâne morale, a unei conștiințe vii, spectacolul violențelor și al asasinatelor oarbe care sunt pe punctul de a scufunda întreaga planetă, cu cortegiul lor de diferențe absurde între bogăția excesivă și neagra mizerie, între părțile lumii sinistrate de epidemii – sau să începem să ne îngrijorăm cu adevărat de problema extinderii deșertului și a secetei! Toate acestea se întâmplă din cauza absenței unui dialog autentic, care este calea sigură de a transforma lumea în care trăim într-un loc mai bun și mai fericit.

Prieteni ai teatrului, este ca și cum am fi fost loviți de o furtună, copleșiți de praful îndoielii și al suspiciunii care se apropie de noi!

Vocile noastre sunt înăbușite și nu mai au puterea să ajungă la urechile fiecăruia dintre noi din cauza tumultului violent care crește în jurul nostru și din cauza dezbinării care separă națiunile. De fapt, dacă nu ar fi fost credința noastră profundă *în dialog*, atât de unic manifestată prin asemenea formă de artă cum este teatrul, am fi fost spulberați de furtuna care nu lasă nici o piatră neîntoarsă în demersul ei nimicitor. Trebuie, așadar, să îi înfruntăm și să îi provocăm pe cei care nu obolesc să iște furtuna. Trebuie să îi înfruntăm, nu să-i distrugem, dar să ne ridicăm deasupra atmosferei contaminate rămasă în urma furtunilor stârnite de ei. Trebuie să ne unim eforturile și să le îndreptăm către transmiterea mesajului nostru și stabilirea unor legături de prietenie cu cei care încearcă să înfrățească națiuni și oameni.

Suntem, ca ființe umane, destinați dispariției, dar Teatrul trăiește atâta timp cât există Viață.

**H.H. Sheikh Dr. Sultan Mohammed Al Quasimi,
Membru al Consiliului Suprem al Emiratelor Arabe Unite,
Conducător al Sharjah**